

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 5. apríla 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov — Žiadosť o medzinárodnú ochranu, podaná štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu — Uplatniteľnosť postupu týkajúceho sa spätného prijatia“

Vo veci C-36/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Minden (Správny súd Minden, Nemecko) z 19. januára 2017 a doručený Súdnemu dvoru 25. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Daher Muse Ahmed

proti

Bundesrepublik Deutschland

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan a D. Šváby,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky rozhodnúť odôvodneným uznesením podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora

vydal toto

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 17 ods. 1 a článkov 20 až 33 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

* Jazyk konania: nemčina.

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Daherom Musem Ahmedom a Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko), zastúpenou Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový úrad pre migráciu a utečencov, Nemecko, ďalej len „úrad“), týkajúceho sa rozhodnutia, ktorým tento úrad zamietol žiadosť pána Dahera Muse Ahmeda o azyl vzhľadom na neexistenciu dôvodov, ktoré by zakazovali jeho vyhostenie do Talianska, ktorým ho upozornil, že by do tohto členského štátu mohol byť vyhostený v prípade, ak neopustí Nemecko, a ktorým mu uložil zákaz vstupu a pobytu v rozsahu 30 mesiacov odo dňa jeho vyhostenia.

Právny rámec

Nariadenie č. 604/2013

- 3 Odôvodnenia 4 a 5 nariadenia č. 604/2013 stanovujú:

„(4) V záveroch z Tampere sa... konštatuje, že spoločný európsky azylový systém by mal zahŕňať z krátkodobého hľadiska jasnú a uplatniteľnú metódu na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

(5) Takáto metóda by mala byť založená na objektívnych a spravodlivých kritériách ako pre členské štáty, tak aj pre dotknuté osoby. Mala by umožniť najmä rýchle určenie zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup k postupom na udelenie medzinárodnej ochrany a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu.“

- 4 Článok 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie stanovuje kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanú v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti...“

- 5 Článok 2 písm. b) a c) uvedeného nariadenia znie takto:

„Na účely tohto nariadenia:

...

b) „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ je žiadosť o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. h) smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2011/95/EÚ [z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9)];

c) „žiadateľ“ je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorí podali žiadosť o medzinárodnú ochranu, v súvislosti s ktorou ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie.“

- 6 Článok 18 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Členský štát zodpovedný podľa tohto nariadenia je povinný:

...

- b) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt;
- c) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí vzali posudzovanú žiadosť späť a podali žiadosť v inom členskom štáte, alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt;
- d) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosti boli zamietnuté a ktorí podali žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt.“

7 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 spresňuje:

„Proces určovania zodpovedného členského štátu sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.“

8 Článok 23 ods. 1 až 3 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Ak členský štát, v ktorom osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d) podala novú žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje za zodpovedný iný členský štát v súlade s článkom 20 ods. 5 a článkom 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d), môže tento iný členský štát požiadať, aby prijal späť túto osobu.

2. Dožiadanie o prijatie späť sa podá čo najskôr a v každom prípade do dvoch mesiacov od získania kladného výsledku porovnávania zo systému Eurodac...

Ak sa dožiadanie o prijatie späť zakladá na inom dôkaze než na údajoch získaných zo systému Eurodac, zašle sa dožiadateľnému členskému štátu do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 20 ods. 2.

3. Ak sa dožiadanie o prijatie späť nepodá v lehotách stanovených v odseku 2, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný členský štát, v ktorom sa podala nová žiadosť.“

9 Článok 24 ods. 1, 2 a 4 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Ak členský štát, na území ktorého sa osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zdržiava bez povolenia na pobyt a ktorému sa nepodala žiadna nová žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje za zodpovedný iný členský štát v súlade s článkom 20 ods. 5 a článkom 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d), môže tento iný členský štát požiadať, aby prijal uvedenú osobu späť.

2. Odchylnie od článku 6 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území [(Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98)], ak sa členský štát, na území ktorého sa osoba zdržiava bez povolenia na pobyt, rozhodne vyhľadávať v systéme Eurodac..., dožiadanie o prijatie späť osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b) alebo c) tohto nariadenia alebo osoby uvedenej v jeho článku 18 ods. 1 písm. d), ktorej žiadosť o medzinárodnú ochranu nebola zamietnutá konečným rozhodnutím, sa podá čo najskôr a v každom prípade do dvoch mesiacov od získania kladného výsledku porovnávania zo systému Eurodac...

...

4. Ak sa osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. d) tohto nariadenia, ktorej žiadosť o medzinárodnú ochranu bola v jednom členskom štáte zamietnutá konečným rozhodnutím, zdržiava na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt, tento iný členský štát môže buď dožiadať prvý členský štát, aby prijal dotknutú osobu späť, alebo uskutočniť konanie o návrate v súlade so smernicou 2008/115/ES.

...“

10 Článok 26 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Keď dožiadaná členský štát akceptuje, že má... prijať späť... inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), žiadajúci členský štát oznámi dotknutej osobe rozhodnutie o jej odovzdaní do zodpovedného členského štátu a v príslušných prípadoch aj rozhodnutie neposudzovať jej žiadosť o medzinárodnú ochranu...“

Smernica 2013/32/EÚ

11 Článok 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60):

„Pri posudzovaní žiadostí o medzinárodnú ochranu rozhodujúci orgán najprv určí, či žiadatelia spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca, a ak tomu tak nie je, určí, či sú žiadatelia oprávnení na doplnkovú ochranu.“

12 Článok 33 tejto smernice s názvom „Neprípustné žiadosti“ znie takto:

„1. Okrem prípadov, v ktorých sa žiadosť neposudzuje v súlade s nariadením (EÚ) č. 604/2013, od členských štátov sa nevyžaduje, aby posudzovali, či žiadateľ spĺňa požiadavky na priznanie medzinárodnej ochrany podľa smernice 2011/95/EÚ v prípade, že sa žiadosť považuje za neprípustnú podľa tohto článku.

2. Členské štáty môžu považovať žiadosť o medzinárodnú ochranu za neprípustnú, iba ak:

a) iný členský štát poskytol medzinárodnú ochranu;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Pán Ahmed požiadal 7. decembra 2015 o azyl v Nemecku. Následne, 30. júna 2016, podal na úrad oficiálnu žiadosť o azyl.

14 Keďže pri vyhľadávaní v systéme „Eurodac“ vyšlo najmä najavo, že dotknutá osoba už 17. októbra 2013 požiadala o medzinárodnú ochranu v Taliansku, úrad požiadal talianske orgány 25. augusta 2016, aby bol pán Ahmed na základe nariadenia č. 604/2013 prijatý späť.

15 Talianske orgány listom z 9. septembra 2016 zamietli toto dožiadanie o prijatie späť z dôvodu, že pán Ahmed je v Taliansku osobou oprávnenou na doplnkovú ochranu a že k jeho prípadnému odovzdaniu by preto malo dôjsť v rámci platných readmisných dohôd.

- 16 Úrad rozhodnutím z 25. novembra 2016 zamietol žiadosť o azyl podanú pánom Ahmedom ako neprípustnú, konštatoval neexistenciu dôvodov, ktoré by zakazovali jeho vyhostenie do Talianska, upozornil ho, že by do tohto členského štátu mohol byť vyhostený v prípade, že neopustí Nemecko a zakázal mu vstup a pobyt na dobu 30 mesiacov odo dňa vyhostenia.
- 17 Pán Ahmed toto rozhodnutie napadol na vnútroštátnom súde.
- 18 Tento súd má pochybnosti o uplatniteľnosti ustanovení nariadenia č. 604/2013 týkajúcich sa postupu spätného prijatia štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu v inom členskom štáte.
- 19 Za predpokladu, že by tieto ustanovenia boli uplatniteľné na situáciu, o akú ide vo veci samej, sa tento súd pýta, či sa žiadateľ o azyl môže v tejto situácii odvolávať na uplynutie lehôt na predloženie dožiadania o prijatie späť, stanovených v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 604/2013. Pýta sa tiež na spôsoby počítania týchto lehôt a na prípadné následky omeškania pri predložení dožiadania o prijatie späť na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.
- 20 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Minden (Správny súd Minden, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1) Majú sa články 20 až 33 nariadenia č. 604/2013 uplatňovať na žiadateľov o azyl, ktorí sú už oprávnení na doplnkovú ochranu v niektorom členskom štáte?
- V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:
- 2) Môže sa žiadateľ o azyl odvolávať na prechod zodpovednosti na žiadajúci členský štát z dôvodu uplynutia lehoty na podanie dožiadania o prijatie späť (článok 23 ods. 3 nariadenia č. 604/2013)?
- 3) V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, môže sa žiadateľ o azyl odvolávať na prechod zodpovednosti aj v prípade, keď je dožiadateľ členský štát naďalej pripravený prevziať žiadateľa?
- 4) V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku, možno z výslovného súhlasu alebo implicitného súhlasu (článok 25 ods. 2 nariadenia č. 604/2013) dožiadateľ členského štátu vyvodí záver, že je naďalej pripravený prevziať žiadateľa o azyl?
- 5) Môže dvojmesačná lehota podľa článku 23 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 604/2013 skončiť po uplynutí trojmesačnej lehoty stanovenej v článku 23 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 604/2013, ak sa žiadajúci členský štát obráti na databázu systému Eurodac až po uplynutí viac ako jedného mesiaca od začatia plynutia trojmesačnej lehoty?
- 6) Považuje sa žiadosť o medzinárodnú ochranu za podanú v zmysle článku 20 ods. 2 nariadenia č. 604/2013 už pri prvom vydaní osvedčenia o prihlásení sa žiadateľa o azyl, alebo iba vtedy, ak úrad obdrží toto osvedčenie alebo podstatné informácie, ktoré sú v ňom uvedené, alebo až po zaprotokolovaní formálnej žiadosti o azyl? Predovšetkým:
- a) Považuje sa osvedčenie o prihlásení sa žiadateľa o azyl za tlačivo alebo za správu v zmysle článku 20 ods. 2 nariadenia č. 604/2013?
- b) Považuje sa za príslušný orgán v zmysle článku 20 ods. 2 nariadenia č. 604/2013 ten orgán, ktorý je zodpovedný za prijatie tlačiva alebo za vypracovanie správy, alebo ten orgán, ktorý je zodpovedný za rozhodnutie o žiadosti o azyl?
- c) Považuje sa tlačivo alebo správa za doručené príslušnému orgánu aj vtedy, ak bol daný orgán oboznámený s ich podstatným obsahom, alebo mu musí byť doručený originál alebo kópia správy?

- 7) Môže oneskorenie medzi prvým požiadanim o azyl alebo prvým vydaním osvedčenia o prihlásení sa žiadateľa o azyl a podaním dožiadania o prijatie späť viesť k prechodu zodpovednosti na žiadajúci členský štát analogicky podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 604/2013, alebo k vzniku povinnosti žiadajúceho členského štátu uplatniť svoje právo prevziať zodpovednosť podľa článku 17 ods. 1 prvého pododseku nariadenia 604/2013?
- 8) V prípade kladnej odpovede na jednu z alternatív siedmej otázky, po uplynutí akého obdobia sa možno domnievať, že dožiadanie o prijatie späť bolo podané so značným oneskorením?
- 9) Je zachovaná lehota podľa článku 23 ods. 2 prvého a druhého pododseku nariadenia č. 604/2013 v prípade dožiadania o prijatie späť, v ktorom žiadajúci členský štát uvedie iba dátum vstupu na svoje územie a dátum podania formálnej žiadosti o azyl, ale neuvedie dátum prvého požiadania o azyl resp. dátum prvého vydania osvedčenia o prihlásení sa žiadateľa o azyl, alebo je takáto žiadosť „neúčinná“?

O prejudiciálnych otázkach

- 21 Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.
- 22 Toto ustanovenie je potrebné uplatniť v prejednávanej veci.
- 23 Vzhľadom na prejednanie tejto veci týmto uznesením prijatým na základe článku 99 Rokovacieho poriadku nie je potrebné rozhodnúť o návrhu na skrátené konanie.

O prvej otázke

- 24 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či ustanovenia a zásady nariadenia č. 604/2013, ktoré priamym alebo nepriamym spôsobom upravujú lehoty na podanie dožiadania o prijatie späť, sú uplatniteľné v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte po tom, čo mu bola iným členským štátom priznaná doplnková ochrana.
- 25 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že tieto pravidlá, ktoré majú za cieľ upraviť postup spätného prijatia stanovený týmto nariadením tým, že zabezpečia, že dožiadanie o prijatie späť bude podané v primeranej lehote, sú vzhľadom na svoju povahu uplatniteľné iba na situácie, v ktorých tento postup môže byť v zásade oprávnené začať podľa tohto nariadenia.
- 26 Pôsobnosť postupu o spätnom prijatí je definovaná v článkoch 23 a 24 nariadenia č. 604/2013. Zatiaľ čo článok 24 tohto nariadenia sa týka prípadov, v ktorých žiadateľ nepodal žiadnu novú žiadosť o medzinárodnú ochranu v žiadajúcom členskom štáte, článok 23 tohto nariadenia upravuje také situácie, o akú ide vo veci samej, v ktorých takáto žiadosť bola v tomto členskom štáte podaná.
- 27 Z článku 23 ods. 1 tohto nariadenia vyplýva, že v týchto situáciách sa postup o spätné prijatie môže týkať iba odovzdania osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b), c) a d) tohto nariadenia.
- 28 Tieto tri posledné ustanovenia sa týkajú žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania, štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí vzali svoju posudzovanú žiadosť späť, a štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosť bola zamietnutá.

- 29 Keďže okolnosť, že štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený na doplnkovú ochranu priznanú iným členským štátom, než je štát, ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu, nemožno chápať v tom zmysle, že žiadosť podaná týmto štátnym príslušníkom tretej krajiny je v procese posudzovania alebo vzatá späť v inom členskom štáte, je potrebné určiť, či takúto osobu možno považovať za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého žiadosť bola zamietnutá v inom členskom štáte.
- 30 V tomto smere treba samozrejme uviesť, že článok 18 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 604/2013 nespresňuje, či zamietnutá „žiadost“, na ktorú sa tu odkazuje, je žiadosťou o medzinárodnú ochranu, alebo žiadosťou o azyl *stricto sensu*.
- 31 Pokiaľ by sa toto ustanovenie malo vykladať tak, že odkazuje na zamietnutie žiadosti o azyl, mohlo by sa prípadne uplatňovať na štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu, keďže v zmysle článku 10 ods. 2 smernice 2013/32 toto postavenie možno priznať až po rozhodnutí, že žiadateľ nespĺňa podmienky na priznanie postavenia utečenca.
- 32 Tento výklad článku 18 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 604/2013 však nemožno prijať.
- 33 Uvedený výklad by totiž pripúšťal, že normotvorca Únie použil v tomto ustanovení pojem „žiadost“ vo viacerých odlišných významoch, keďže odkaz uvedený v tomto ustanovení na skutočnosť, že dotknutá osoba „podala žiadost“ v inom členskom štáte“, sa nevyhnutne vzťahuje, najmä s ohľadom na článok 1 a článok 20 ods. 1 tohto nariadenia, na podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu.
- 34 Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pri výklade ustanovenia práva Únie je nutné vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj vzájomný kontext a ciele právnej úpravy, ktorej je súčasťou (rozsudok z 19. decembra 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, bod 34).
- 35 V tomto smere treba uviesť, že článok 2 písm. c) nariadenia č. 604/2013 definuje pojem „žiadateľ“ s odkazom na štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, „ktorí podali žiadost o medzinárodnú ochranu, v súvislosti s ktorou ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie“.
- 36 Rovnako, hoci toto nariadenie priamo nezahŕňa definíciu pojmu „žiadost“, jeho článok 2 písm. b) definuje pojem „žiadost o medzinárodnú ochranu“. Ustanovenia uvedeného nariadenia okrem toho používajú vo všeobecnosti pojmy „žiadost“ a „žiadost o medzinárodnú ochranu“ zameniteľným spôsobom bez toho, aby akokoľvek odkazovali na „žiadost o azyl“, na rozdiel od nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 50, 2003, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 109).
- 37 Navyše na účely definovania režimu uplatniteľného na osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 604/2013, v prípade, keď táto osoba nepodala novú žiadost o medzinárodnú ochranu, článok 24 ods. 2 a 4 tohto nariadenia odkazuje výslovne na právoplatný alebo neprávoplatný charakter rozhodnutia zamietajúceho „žiadost o medzinárodnú ochranu“ podanú touto osobou.
- 38 Okrem toho článok 33 smernice 2013/32 jasne odlišuje prípady, v ktorých sa žiadost o medzinárodnú ochranu neposudzuje podľa nariadenia č. 604/2013, od prípadov, v ktorých táto žiadost môže byť zamietnutá ako neprípustná, pretože „iný členský štát poskytol medzinárodnú ochranu“.
- 39 Normotvorca Únie sa teda domnieval, že také zamietnutie žiadosti o medzinárodnú ochranu, podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny, o aké ide v prejednávanej veci, musí byť uskutočnené skôr rozhodnutím o neprípustnosti podľa článku 33 tejto smernice, než prostredníctvom rozhodnutia o odovzdaní a o neposudzovaní žiadosti podľa článku 26 tohto nariadenia, čo vedie k určitým následkom, predovšetkým z hľadiska opravných prostriedkov, ktoré možno podať proti rozhodnutiu o zamietnutí.

- 40 Tento záver nemôže ohroziť dosiahnutie cieľov uvedených v odôvodnení č. 5 tohto nariadenia, ktoré sa snažia na jednej strane zaručiť efektívny prístup k postupom na udelenie medzinárodnej ochrany a na druhej strane neohroziť rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu, pokiaľ je štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, o akého ide v prejednávanej veci, už poskytnutá medzinárodná ochrana.
- 41 Z tohto dôvodu z článku 23 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 v spojení s článkom 18 ods. 1 písm. d) tohto nariadenia vyplýva, že členský štát nemôže účinne dožiadať iný členský štát, aby v rámci postupov definovaných týmto nariadením prijal späť štátneho príslušníka tretej krajiny, o akého ide vo veci samej, ktorý v tomto prvom členskom štáte podal žiadosť o medzinárodnú ochranu po tom, čo mu bola týmto druhým členským štátom priznaná doplnková ochrana.
- 42 Z tohto dôvodu treba na prvú otázku odpovedať v tom zmysle, že ustanovenia a zásady nariadenia č. 604/2013 upravujúce priamym alebo nepriamym spôsobom lehoty na predloženie dožiadania o prijatie späť nie sú uplatniteľné v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte po tom, čo mu bola v inom členskom štáte priznaná doplnková ochrana.

O druhej až deviatej prejudiciálnej otázke

- 43 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú až deviatu otázku.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Ustanovenia a zásady nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, upravujúce priamym alebo nepriamym spôsobom lehoty na predloženie dožiadania o prijatie späť, nie sú uplatniteľné v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte po tom, čo mu bola v inom členskom štáte priznaná doplnková ochrana.

Podpisy